

TREBALL FINAL DE GRAU EN MESTRE/A D'EDUCACIÓ PRIMÀRIA

LA IMPROVISACIÓ, EL MOVIMENT I LA CREATIVITAT EN L'EDUCACIÓ MUSICAL

Nom de l'alumne/a: Jaime Allepuz Gallego i Tamara Górriz Diego

Nom del tutor/a de TFG: José María Peñalver

Àrea de Coneixement: Música

Curs acadèmic: 2018/2019

ÍNDIX

AGRAÏMENTS	1
RESUM	2
1. JUSTIFICACIÓ	3
2. ESTAT DE LA QÜESTIÓ	4
2.1. Educació emocional	4
2.2. La improvisació.....	5
2.2.1. Improvisació prosòdica.....	7
2.2.2. Improvisació rítmica	7
2.2.2.1. Improvisació de moviment.....	7
2.2.2.2. Improvisació corporal	8
2.2.3. Improvisació dramatitzada.....	8
2.3. El moviment	10
3. METODOLOGIA	11
4. ACTIVITATS	13
4.1.1. Temporalització	13
4.1.2. Programació activitats prèvies	14
5. RESULTATS	20
6. CONCLUSIONS	22
7. BIBLIOGRAFÍA	23
8. ANNEXOS	25
8.1. Annex 1.....	25
8.1.1. Resultats 5é A.....	25
8.1.2. Resultats 5éB.....	35
8.2. Annex 2.....	45
8.3. Annex 3.....	49
8.4. Annex 4.....	51
8.5. Annex 5.....	53

AGRAÏMENTS

Aquest treball de fi de grau no haguera estat possible sense l'ajuda del CEIP ESTEPAR i de la seua mestra de música Lledó Bonillo, qui ens va deixar fer des del primer moment en què li vam plantejar el projecte i ens va ajudar sense dubtar-ho. Tampoc haguera estat possible sense la participació, la dedicació i les ganes de tot l'alumnat de cinquè de primària del CEIP ESTEPAR. Però sobretot, i de segur que és d'allò més previsible però de veritat, aquest treball no haguera estat possible sense el suport de tota la nostra família, qui des de ben menuts ens han recolzat en tot allò que hem volgut aconseguir, ens han deixat ser lliures i ens han estimat bé.

RESUM

La improvisació, el moviment i la creativitat són elements essencials de l'educació musical. Per aquest motiu, es va a desenvolupar un projecte, durant tres setmanes i sis sessions en un centre públic d'educació primària, en què mitjançant un aprenentatge constructivista i estructures simples de cooperació i de grups cooperatius, es van a posar en pràctica activitats d'improvisació de moviment i interpretació, de prosòdia i de percussió corporal en les dues classes de cinquè de primària. El projecte consta de dues sessions d'activitats prèvies en què es treballa amb dinàmiques de grup i quatre sessions en què es compona un rap i un acompanyament rítmic de percussió corporal. A més a més, l'educació emocional serà un element transversal. Les emocions mouen a les persones i és per això que l'eix vertebrador del projecte és la felicitat.

Paraules clau: Educació musical, educació emocional, educació primària, improvisació, moviment.

1. JUSTIFICACIÓ

Acabant el mes de febrer de l'any passat, entrarem per la porta del que anava a ser la nostra casa durant tres mesos amb l'objectiu de deixar alguna cosa, fóra el que fóra, en vint-i-cinc parells de peus inquietos. Nervis en la punta dels dits, il·lusió dins de la motxilla, això acabava de començar.

Tres mesos després i després d'haver estat compartint espai, somriures, abraçades, dies bons i de no tan bons, al final, com passa sempre, havien estat ells qui s'havien clavats al nostre pit i ens havien ensenyat a viure i estimar un poquet millor.

Per aquest motiu i com que no podem ni sabem fer-ho d'altra manera, van ser ells amb qui vam pensar quan va nàixer la idea de d'elaborar aquest TFG i van ser ells el motiu perquè tot tirara cap a endavant, i per això, una vegada començada la nostra estada en pràctiques al centre, el nostre cap no va parar de pegar voltes per tal de decidir quina era la millor proposta que podríem dur a terme. Sols vam tindre una cosa ben clara: la felicitat anava a ser l'eix vertebrador de tot el projecte.

D'aquesta manera, vam plantejar una sèrie d'activitats en què l'objectiu fora ballar i moure'ns, gaudir i veure el món amb uns altres ulls. Aprendre a estimar tot allò que està dins nostre i també estimar tot allò que viu en un altre cos. Vivenciar com les coses canvien, com poc a poc es dona forma a tot allò que al principi era un paper en blanc. Però no hem d'oblidar el més important: tens la felicitat a un pam, pots agafar-la. Ser lliure, pots viure. No pergues la innocència, esclat de riure!

2. ESTAT DE LA QÜESTIÓ

Per tal de desenvolupar el nostre projecte, analitzarem el que són les emocions i per què són importants en l'educació musical. A més a més, parlarem de la improvisació i dels diferents tipus que anem a treballar al nostre projecte i també de la importància del moviment i de la seua importància quan es parla en el context d'educació musical.

2.1. Educació emocional

Segons la RAE, una emoció es defineix com una alteració de l'ànim intensa o passatgera, agradable o penosa, que va acompanyada de certa commoció somàtica, o com un interès generalment expectant, amb què es participa en alguna cosa que està ocorrent.

L'educació emocional es pot treballar a l'aula de diverses formes. Normalment es treballa mitjançant la realització de dinàmiques de grup, lectura de llibres o visualització de pel·lícules. Nosaltres, la treballarem mitjançant la música ja que creiem que és una de les millors formes, perquè com bé es sap, "La música tiene un gran poder para suscitar emociones". (Bisquerra, 2011: 13).

Amb l'educació emocional, el que pretenem és integrar paral·lelament al currículum acadèmic, uns continguts i unes ferramentes que permeten als nostres alumnes desenvolupar-se com a persones d'una forma íntegra. "L'educació emocional és una innovació educativa que respon a necessitats socials no ateses en les matèries acadèmiques ordinàries". (Bisquerra, 2003: 1). D'aquesta manera, anem a tractar també la part més personal i emocional.

Per treballar les emocions, al ser un món tan ampli, ens hem decantat per la felicitat, ja que aquesta és una emoció que poques vegades es treballa dins de l'aula de primària, ja que es sol pensar que és una cosa que l'alumnat té de forma innata, però no sempre és així. Treballarem l'educació emocional amb dinàmiques de grup i activitats cooperatives per a que, així, puguem treballar les emocions tant de forma individual com grupal.

2.2. La improvisació

Entenem la improvisació com una acció que naix sense pensar-la massa, que es fa sense tenir-la que planificar i que és lliure:

“Hay solo un modo que induce a hablar el lenguaje musical: la improvisación que contribuye a desarrollar el sentido de la imitación, el recuerdo de los sonidos, de los signos, el razonamiento mismo, epr noada, excepto el Trabajo libre, pone en ejercicio musicalment la facultad principal del niño: la imaginación” (Chevais, 1992: 45).

A més a més,

“la improvisació ens permet desenvolupar els valors socials, emocionals i cognitius mitjançant la manipulació, la comunicació, i d'aquesta manera, s'incorporen sensacions, coneixements i experiències que ajuden al desenvolupament de la memòria i de la imaginació, i a l'augment d'hàbits i destreses com l'observació i la imitació.” (Peñalver 2013: 4).

Per altra banda, Dalcroze afirma que la improvisació és una estratègia imprescindible a l'hora de treballar amb el cos i per aconseguir el desenvolupament personal expressiu i artístic.

La improvisació que durem a terme al nostre projecte, segons la classificació de Peñalver, J.M. serà rítmica, prosòdica, de moviment i de percussió corporal, teatral, individual i lliure.

Tipus d'improvisació	
Element musical	Rítmica
	Melòdica
	Harmònica
Gènere	Vocal, instrumental, prosòdica, percussió corporal, moviment, expressió corporal
Executant	Individual, grupal
Nivell de coacció	Lliure, dirigida
Tema	Temàtica, no temàtica

Tipología de la improvisación: (Peñalver, 2013: 4)

2.2.1. Improvisació prosòdica

Entenem la prosòdia com la manifestació concreta de la producció de les paraules que analitza els elements de l'expressió oral, com l'accent, els tons i l'entonació. "Se puede experimentar sobre las palabras, frases o estrofas literarias propuestas. Al recitarla obtenemos el pulso, el acento y el ritmo". (Aguirre de Mena, Olga; de Mena González, 1992). (Peñalver 2013: 4)

Per tal de desenvolupar el nostre projecte, vam seguir el que per a Orff era improvisació rítmica vocal, és a dir, veu parlada amb esquemes rítmics del llenguatge i improvisació textual. Per aquest motiu, i com que considerem que és l'estil que més s'adapta, la base musical que vam triar va ser la del rap. A més a més, un factor que vam considerar a l'hora d'escollir el tipus de base musical que ens portaria a la improvisació prosòdica, i pot ser va ser el que més pes va tindre, va ser que el rap era un estil de música en què les dues classes de cinquè de primària es senten molt còmodes i el treball seria molt més fàcil.

2.2.2. Improvisació rítmica

Podem diferenciar dos tipus d'improvisació rítmica: improvisació rítmica de moviment i improvisació rítmica de percussió corporal.

2.2.2.1. Improvisació de moviment

Considerem el moviment com un element indispensable en tot allò relacionat amb l'educació musical. És necessari tindre els peus a terra, però també és necessari manejar-los, fer-los ballar i que salten, que escolten la música i que claven la seua petjada. Com anomena Dalcroze, la improvisació rítmica es realitza a partir d'audicions improvisades amb resposta espontània i amb la representació dels elements musicals a través del gest i del moviment.

Entenent d'aquesta manera la improvisació rítmica de moviment, hem plantejat activitats en què l'alumnat puga utilitzar tot l'espai de l'aula, i que utilitzant el moviment, ja siga amb desplaçament o amb gestos, puga expressar-se i transmetre a la resta el que sent quan escolta la música.

2.2.2.2. Improvisació corporal

Per altra banda, trobem la improvisació rítmica a les activitats de percussió corporal. Per tal de desenvolupar-les, vam seguir la proposta d'Orff, és a dir, formes de pregunta-resposta i utilitzant els quatre nivells corporals: peus, genolls, mans i dits.

D'aquesta manera i seguint aquesta metodologia, una vegada escoltada la base de rap amb la que anem a treballar, l'objectiu és crear un ritme lliure, que s'adapte al ritme de la música i que es cree utilitzant els quatre nivells corporals anomenats anteriorment.

2.2.3. Improvisació dramatitzada

Entenem la improvisació dramatitzada com una base fonamental per al desenvolupament de l'alumnat, ja que és un dels mitjans d'expressió més transparent. "La acción puede plasmarse mediante el lenguaje corporal, el verbal, o a través solo de los gestos". (Tejerina, Isabel; 2006: 4).

Podem definir la dramatització com: "El acto de acompañar a alguien en su busca de la expresión, dándole plena libertad de ser y ofreciéndole medios para que se exprese lo mejor posible. Es una educación cuya meta es desarrollar actitudes creativas que llevarán al individuo a vivir plena y auténticamente". (Ryan, 1986: 3).

A més a més, considerem que el joc és una bona ferramenta per tal de realitzar aquest tipus d'activitats ja que es poden desenvolupar activitats d'expressió corporal, expressió rítmico-musical, jocs de rols, que permeten un procés de creació i descobriment. I pel que fa a la progrés en les habilitats lingüístiques, Parry (1972: 9), assenyala que "la eficacia en la práctica de la dramatización en la escuela en las habilidades lingüísticas es buena porque la enseñanza del teatro y la enseñanza de la lengua tienen los mismos fines: desarrollar las facultades creadoras de los niños para que puedan adueñarse de la realidad de las palabras, las conductas y las emociones".

I és per aquest motiu que considerem de gran importància la improvisació dramatitzada en la educació musical, perquè és important que l'alumnat es pugui expressar amb el cos, amb la veu i amb el moviment. "Su finalidad es lograr una experiencia educativa integradora, que basada en el juego y el protagonismo de los niños, posibilite su expresión personal, el impulso

de su capacidad y actitud creativas y la mejora de sus relaciones personales”. (Tejerina, Isabel; 2006: 4).

2.3. El moviment

“Todos hemos experimentado alguna vez en la vida el placer que nos proporciona el movimiento, la deliciosa sensación de saltar sobre una pierna o girar sobre nosotros mismos hasta que todo a nuestro alrededor baile”. (Aguirre de Mena, Olga; de Mena González, 1992).

Moure's es sentir que tens el món als peus i sentir-te un poquet més lliure i la música és un element que incrementa la necessitat i les ganes de dur-lo a terme, com diu Dalcroze, la música és l'estimulació del moviment i la dansa, buscant l'harmonia del moviment (A.V. Carrascosa, 2012).

“El movimiento es para el niño un vínculo entre él y el mundo que le rodea, es la expresión espontánea de sensaciones internas y externas. El niño es un ser en constante movimiento”. (Aguirre de Mena, Olga; de Mena González, 1992). Per aquest motiu i com bé anomena Dalcroze, no s'ha d'imposar un moviment fixe si no que es deu respectar la seua espontaneïtat de moviment, deixar-lo ser lliure i expressar allò que necessita.

3. METODOLOGIA

El nostre projecte es va desenvolupar íntegrament amb l'alumnat de cinquè de primària del CEIP ESTEPAR durant 3 setmanes i sis sessions de quaranta-cinc minuts.

Per dur a terme aquest projecte, el plantejament de les activitats serà divertit, lúdic i positiu. Ens hem basat en una metodologia activa en la qual l'alumne és el protagonista i els mestres som guies que l'acompanyen durant el seu procés d'aprenentatge.

A més a més, ens basarem en l'aprenentatge cooperatiu. Aquesta metodologia està basada en dos punts que són bàsics: la participació activa de l'alumnat en el procés d'aprenentatge propi i en la cooperació i la responsabilitat compartida i l'ajuda mútua. Treballant en grups heterogenis es maximitza l'aprenentatge propi i dels altres. Els motius per posar en pràctica aquesta metodologia són:

- Afavoreix el clima en el aula i l'aprenentatge.
- Facilita l'atenció a la diversitat, ja que permet gestionar l'aula de forma heterogènia.
- Educa en valors (convivència, diàleg, respecte...)
- Interacció alumne-alumne i hi ha treball en equip.
- Es pot aplicar a tots els nivells educatius i àrees curriculars.
- És més atractiu i motiva a l'alumnat.

(Editorial Anaya, 2014)

Per dur a terme aquesta metodologia, és bo començar per una estructura simple. Primer es preparen els equips de forma heterogènia, després es revisen, i una vegada es veu que funcionen, s'introdueixen activitats, jocs cooperatius o dinàmiques de grup que el cohesionen i reforcen un clima positiu a l'aula. Després ja es passa a fer les activitats de classe partint del grup base. En aquestes activitats, tots els membres del grup són importants i tenen un paper específic per dur a terme l'activitat. (Editorial Anya, 2014).

Pel que fa a les corrents pedagògiques del segle XX, es creen de la idea de que la música forma part de la realitat de l'alumnat. En aquest àmbit, hem desenvolupat la metodologia de diversos autors d'aquesta corrent:

- Jaques Dalcroze (1865-1950), qui va ser el pioner de l'educació musical, i que va experimentar el fenomen de la música mitjançant l'experiència física dels elements de la música i va analitzar l'expressió de la música a través del moviment del cos. A més a més, considera el ritme com l'organitzador dels elements musicals, és a dir, "ritme és moviment", i utilitza el cos com un autèntic instrument musical. El mètode Dalcroze és un mètode actiu d'educació musical mitjançant el qual es desenvolupen el sentit i el coneixement musical a través de l'expressió corporal en el ritme musical.
- Carl Orff (1895-1982), qui investiga la naturalesa del so i del ritme i la seua percepció humana, establint una relació entre música i moviment corporal. El ritme naix del llenguatge parlat i posteriorment és transmès al cos. D'aquesta manera, comença pel més proper a l'alumne, que són fórmules rítmiques que s'experimenten a través dels quatre nivells corporals: peus, genolls, mans i dits. En resum, per a Orff, la primera meta de l'educació musical és el desenvolupament de la facultat creativa que es manifesta amb a improvisació.

4. ACTIVITATS

4.1.1. Temporalització

 Pasqua.

 Activitats prèvies.

 Activitats finals.

ABRIL

Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres	Dissabte	Diumenge
1	2	3	4	5	6	7
8 sessió 1	9	10 sessió 2	11 sessió 2	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

MAIG

Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres	Dissabte	Diumenge
		1	2	3	4	5
6 sessió 1	7	8 sessió 2	9 sessió 2	10	11	12
13 sessió 3	14	15 sessió 4	16 sessió 4	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

4.1.2. Programació activitats prèvies

Improvisació, moviment i creativitat. –Activitats prèvies–	
Objectius <ul style="list-style-type: none">• Cohesionar al grup• Treballar cooperativament• Fomentar la participació activa• Improvisar de forma dramàtica, vocal i corporal	
Continguts <ul style="list-style-type: none">• Interés i gaudi pel treball cooperatiu en la creació grupal.• Interés per participar en tot tipus d'actuacions musicals en viu: festivals, concerts, representacions teatrals.• Valoració dels processos expressius i dels resultats de les produccions musicals per buscar-ne la millora.• Desenrotllament de projectes en equip, transformant idees en accions i complint amb la seua part del treball en tasques que impliquen diversos companys.• Sensibilitat i comprensió dels punts de vista dels altres.	Avaluació <p>En les activitats prèvies s'avalua la participació activa del grup mitjançant l'observació directa. (4.1).</p>
Activitats <ul style="list-style-type: none">• Sessió 1<ul style="list-style-type: none">○ Full giratori: Introduirem el tema vertebrador del treball: la felicitat. Després cada alumne/a	

escriurà al paper una cosa que el/la faça feliç.

- Escoltarem la base musical amb la que anem a treballar i individualment, quadrarem el text amb la música.
- Inventarem un acompanyament de percussió corporal (mans, peus, pit i cames).
- Sessió 2
 - Banc de peixos: Tots els i les alumnes formaran un banc de peixos (tots junts, quasi sense arribar a tocar-se). El mestre/ serà el punt de llum, és a dir, l'alumne/a que estiga davant d'ell/a serà qui farà els moviments, els quals la resta haurà d'imitar per instint.
 - Cercle de moviment: Tot el grup forma un cercle. L'alumne/a que el mestre/a indica es posa al centre del cercle. Posem una cançó i l'alumne/a que està al centre ha de moure's per tal d'expressar el que sent. La resta del grup imita el seu moviment per tal de posar-se en la seua pell.
 - Creació d'un personatge: Cada alumne/a s'inventarà un personatge (actitud, estat emocional, moviment característic,...). Després, hauran de caminar per la classe al ritme de la música, i quan la música pare, han de presentar el seu personatge a la persona que més prop tinguen.

4.1.3. Programació activitats finals

Improvisació, moviment i creativitat. –Activitats finals–	
<p>Objectius</p> <ul style="list-style-type: none"> • Cohesionar al grup • Treballar cooperativament • Fomentar la participació activa • Improvisar de forma dramàtica, vocal i corporal 	<p>Metodologia</p> <p>Treballarem la part dramatitzada mitjançant dinàmiques de grup i jocs cooperatius.</p> <p>Per altra banda, la improvisació prosòdica i de percussió corporal,indrà un punt de partida individual però una finalitat grupal.</p> <p>A més a més, treballarem parts de la metodologia Dalcroze i Orff que tracten la improvisació corporal com a mitjà per a aconseguir que els i les alumnes puguin expressar-se mitjançant moviments corporals de forma natural.</p>
<p>Continguts</p> <ul style="list-style-type: none"> • Interés i gaudi pel treball cooperatiu en la creació grupal. • Interés per participar en tot tipus d'actuacions musicals en viu: festivals, concerts, representacions teatrals. • Valoració dels processos expressius i dels resultats de les produccions musicals per buscar-ne la millora. • Desenrotllament de projectes en equip, i complint amb la seua part del treball en tasques que impliquen diversos companys. • Sensibilitat i comprensió dels punts de vista dels altres. 	<p>Avaluació</p> <p>Rúbrica. (4.1).</p>

Activitats

- Sessió 1
 - L'espill. Es fiquen els i les alumnes per parelles. Un membre de la parella serà la persona i l'altre el reflex. El reflex ha de repetir tots els moviments que faça l'altra persona.
 - Es dividirà als i les alumnes en grups de quatre persones. Entre ells hauran de posar-se d'acord per tal d'escriure en un paper una situació que els faça o els haja fet feliços. Després, es ficaran tots els papers en una caixa i un membre de cada grup eixirà per tal d'agafar un paper. L'objectiu és que, cada grup represente la situació que els ha tocat. (Annex 4).

- Sessió 2
 - Amb l'ajuda del full giratori de l'activitat prèvia i amb la tornada que hem creat, els i les alumnes hauran de crear, ne grups de quatre persones, una estrofa per a la cançó. (Annex 3). Una vegada tinguem les propostes de tots els grups, elegirem les que més s'adeqüen al que volem transmetre i les que més agraden a tot el grup. La tornada és la següent:

Ei, atura't,
no mires a un costat mira endavant.
Tens la felicitat a un pam, pots agafar-la.
Ser lliure, pots viure.
No pergues la innocència, esclat de riure!

- Sessió 3
 - Els lliurarem la cançó completa i la cantarem amb la base musical. Després, cada grup crearà un ritme de percussió corporal amb peus, genolls, mans i dits per tal d'acompanyar la cançó. (Annex 5).

- Sessió 4
 - Utilitzant un micròfon de condensació Scarlett es gravarà la cançó amb la base musical i el ritme improvisat de percussió corporal. Per tal de realitzar la gravació, s'utilitzarà Pro Tools 12.

4.2. Avaluació

Per a les activitats prèvies, l'avaluació serà mitjançant l'observació directa, la qual consisteix en veure, des d'una perspectiva objectiva, si l'alumnat du a terme les activitats de forma correcta. A més a més, ho recollirem en apunts a classe.

OBSERVACIÓN	DIRECTA	<ul style="list-style-type: none">• Sistemática y planificable: ítems definidos, control de tiempo.• No sistemática: recogida de datos en el diario, agenda y apuntes de clase.
	INDIRECTA	<ul style="list-style-type: none">• Informes y opiniones de otros/as profesionales.• Entrevistas con padres y madres.

Adaptado de Zabala 1995. (Alsina Pep, 1997: 87)

D'aquesta manera, les activitats avaluades mitjançant els següents instruments d'avaluació:

- Escales de valoració: llistats de trets en els quals es gradua el nivell de consecució de l'aspecte observat a través d'una sèrie de valoracions progressives.
- Llistats de control: sèrie de trets a observar, on el mestre assenyala la seua presència o absència durant el desenvolupament de les activitats.
- Registre anecdòtic: fitxes per tal d'arreglar comportament no previsibles i que poden aportar una informació significativa per tal d'avaluar carències o actituds positives.

Per tal d'avaluar el producte final, a més a més de l'observació directa, emprarem aquesta rúbrica creada per nosaltres per veure la participació i l'evolució dels alumnes. Els indicadors d'èxit que es tindran en compte per tal de fer el seguiment i l'assoliment o no de les activitats serà el següent:

	NO ACONSEGUIT (0-4)	EN PROCÉS (5-7)	ACONSEGUIT (8-10)
Comparteix les seues idees i accepta, sense problema, les de la resta.	No comparteix les seues idees i no respecta les idees de la resta.	No comparteix les seues idees però respecta les de la resta o comparteix les seues idees però no respecta les de la resta.	Comparteix les seues idees i respecta les idees de la resta.
Respecta el torn de participació dels companys i s'interessa pel treball de la resta.	No respecta el torn de participació i tampoc s'interessa pel treball de la resta.	No respecta el torn de participació però s'interessa pel treball de la resta o respecta el torn de participació però no s'interessa pel treball de la resta.	Respecta el torn de participació dels companys i s'interessa pel treball de la resta.
Participa de totes les activitats proposades, ja siguen de moviment com de creació de text.	No participa de les activitats de moviment ni de creació de text.	Participa de les activitats de moviment però no de creació de text o no participa de les activitats de moviment però sí de creació de text.	Participa de totes les activitats proposades, ja siguen de moviment com de creació de text.
Sap adaptar la seua creació al ritme de la música. (prosòdia)	No sap adaptar la seua creació al ritme de la música.	Sap adaptar la creació al ritme, encara que hi ha parts que no aconsegueix quadrar.	Sap adaptar la seua creació al ritme de la música (prosòdia)
És capaç de crear un acompanyament rítmic amb percussió corporal utilitzant els quatre nivells corporals: peus, genolls, mans i dits.	No és capaç de crear cap tipus d'acompanyament amb cap part del seu cos.	Es capaç de crear un acompanyament rítmic amb un o dos dels nivells del cos, però no amb tots quatre	És capaç de crear un acompanyament rítmic amb percussió corporal utilitzant els quatre nivells corporals: peus, genolls, mans i dits.
És original a l'hora de la creació del text i també de la dramatització.	No és original en la creació de text ni en la dramatització. (copia, no té interès...)	És original a l'hora de crear un text però no a l'hora de la dramatització o no és capaç de crear un text original però si ho és a la dramatització.	És original a l'hora de la creació del text i també de la dramatització.

5. RESULTATS

Una vegada realitzat el nostre treball de fi de grau al CEIP ESTEPAR, desenvolupat durant tres setmanes i sis sessions de quaranta-cinc minuts amb l'alumnat de cinquè de primària, podem observar quin ha sigut el resultat de la posada en pràctica.

Pel que fa a la motivació de l'alumnat, hem de dir que ha anat *in crescendo* durant tot el projecte. Observar com poc a poc es va donant forma a allò que al principi era un paper en blanc els motiva a seguir endavant. Però el més important i és el que més els ha emocionat és que era el seu projecte, aquell que ells han creat des de zero i que ells mateix li han donat forma.

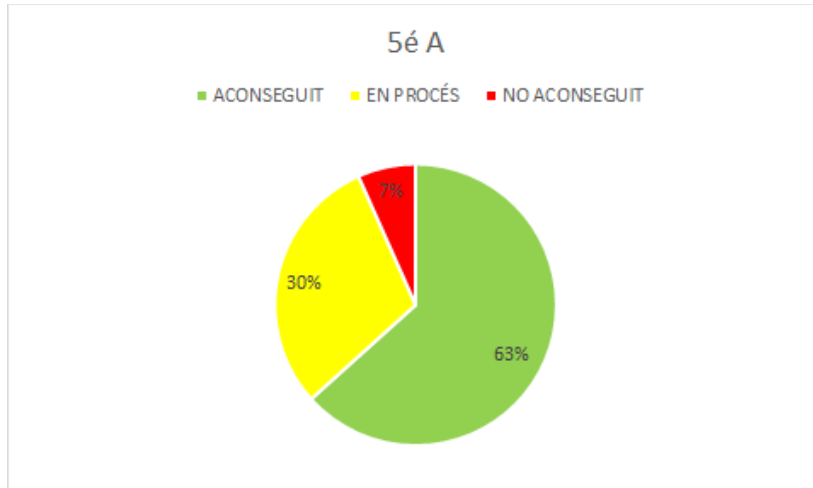
Aquesta motivació de veure créixer el seu propi projecte també ha afavorit al treball en grup. Han sabut adaptar-se als grups de treball, creats en funció de les seues capacitats, han respectat les opinions de la resta dels grups i han aconseguit amb mèrits els objectius proposats.

Per altra banda, les activitats d'improvisació dramatitzada han sigut les més difícils a posar en pràctica. A l'alumnat de cinquè de primària, en un primer moment, li va costar adaptar-se a aquest tipus d'activitats, i malgrat que aquestes estaven plantejades de manera que, primer es desenvolupaven les de dramatització grupal i més avant les de dramatització individual, han sorgit comentaris com "és que a mí em fa vergonya", "per què he de ser jo el primer?". Malgrat això, aquestes activitats han sigut les que, a posteriori, més els han agradat i més els han servit per tal d'expressar què és per a cadascun d'ells la felicitat.

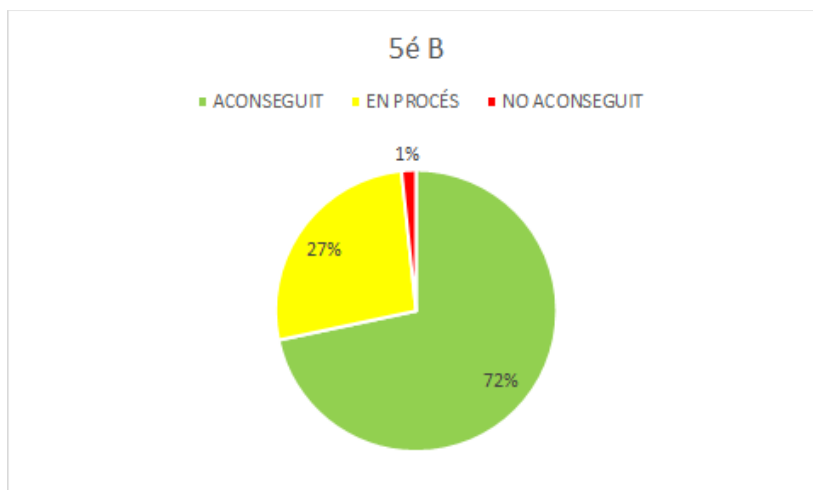
La resta d'activitats, tant les d'improvisació de ritmes amb percussió corporal com les de prosòdia, van resultar un èxit. El fet que la base musical fóra rap va motivar molt a l'alumnat, i d'aquesta manera, la creació d'una lletra i d'un ritme corporal per a la cançó va resultar un moment de felicitat per a tots.

Sí que és cert que hem trobat diferències entre els dos grups degut a que les dues sessions de música del grup A eren per la vesprada i l'alumnat es trobava més cansat, més dispers i amb més dificultat per tal de realitzar les activitats d'improvisació i de creativitat.

Anem a fer un anàlisi de la rúbrica de cada grup per tal d'observar quins han estat els resultats:

Podem observar que la majoria de l'alumnat ha aconseguit els objectius i que una petita part està en procés d'assoliment. Aquest grup realitza les dues sessions de música a última hora de la vesprada, i els resultats són un poc més fluixos que al grup B.

Pel que fa al grup B, la major part de l'alumnat ha aconseguit els objectius proposats i sols l'1% de l'alumnat no ha aconseguit arribar als mínims.

6. CONCLUSIONS

Una vegada analitzats els resultats del nostre projecte, considerem que hem aconseguit els objectius que ens vam plantejar en un principi.

La majoria de les activitats han funcionat bé i s'han desenvolupat tal i com teníem previst ja que la resposta de l'alumnat de cinquè de primària a totes les activitats proposades ha estat d'excel·lent. A més a més, s'han adaptat a les activitats de grup, han respectat el torn de paraula i han respectat les opinions de la resta.

Però el més important és que són ells qui han elaborat el seu projecte i han estat els protagonistes de tot el que s'ha desenvolupat al llarg d'aquestes tres setmanes, els que han estat disposats a fer qualsevol activitat encara que al principi els costara adaptar-se a ella i són ells qui han ballat, s'han mogut i han eixit, cada sessió, amb un somriure a la cara.

Aquest projecte queda obert per tornar a analitzar-lo en un futur. Creiem que els resultats han sigut bons, però s'haurien d'analitzar en un futur.

Després d'haver dut a terme aquest projecte, hem pogut observar que:

- La motivació és més alta quan el producte és creat per ells.
- L'alumnat s'implica en les activitats al treballar en grup i sentir-se motivat.
- El treball cooperatiu ajuda a les relacions personals i a la duta a terme de les activitats.
- Al treballar d'una forma diferent en la qual l'alumnat és el protagonista es crea un ambient alternatiu que afavoreix a l'aprenentatge.
- La improvisació musical, dramatitzada i corporal són fonamentals per al desenvolupament dels xiquets i xiquetes.

7. BIBLIOGRAFÍA

Bisquerra, R. (2003). *Educación Emocional y Competencias Básicas para la vida*. *Revista de investigación educativa*. 21, 7-43.

Bisquerra, R. (2011). *Educación Emocional Propuestas para educadores y familia*.

Hargreaves, D. (1998). *Música y desarrollo psicológico*. Barcelona, GRAÓ.

Aguirre, O. y de Mena, A. (1992). *EDUCACIÓN MUSICAL. Manual para el profesorado*. Málaga, Ediciones Aljibe.

Frega, A.L. (1996). *Música para maestros*. Barcelona, GRAÓ.

Alsina, P. (1997). *El área de la educación musical*. Barcelona, GRAÓ.

Fernández, C. (2014). *Música 3 propuesta didáctica. Aprender és créixer*. C. Valenciana.

Peñalver, J.M. (2010). *El valor humano de la improvisación musical y su influencia en el desarrollo de los temas transversales en la educación obligatoria española*. En revista *El Artista*, nº 7, pp 152-164.

Peñalver, J.M. (2013). *Análisis de la práctica de la improvisación musical en las distintas metodologías: características y criterios de clasificación*. En revista *Artseduca*, nº4, pp 74-85

Carrascosa, A.V. (2012). *Jaques-Dalcorze y Rudolf von Laban. Algunos datos sobre su concepción del movimiento*. 2-4.

Peñalver, J.M. (2010a). *La improvisación musical y su relación con la educación en valores. Justificación y elaboración de un diseño curricular básico para el área de música de la educación secundaria obligatoria*. En revista *Quaderns digitals*, nº 64, pp 1-11.

Peñalver, J.M. (2010b). *¿Para qué sirven los modos? Aplicación pedagógica y propuestas prácticas para la didáctica de la música*. En revista electrónica de LEEME, nº25, pp 76-122.

Peñalver, J.M. (2011). *El valor humano de la improvisación musical*. En revista SONOGRAMA MAGAZINE, nº9.

Peñalver, J.M. (2019). *Música popular contemporánea y educación en valores: la movida madrileña en el grado de Maestro de Educación Primaria*. En revista DEDICA, nº 15, pp 29-42)

8. ANNEXOS

8.1. Annex 1

8.1.1. Resultats 5é A

	NO ACONSEGUIT	EN PROCÉS	ACONSEGUIT
Comparteix les seues idees i accepta, sense problema, les de la resta.			
Respecta el torn de participació dels companys i s'interessa pel treball de la resta.			
Participa de totes les activitats proposades, ja siguen de moviment com de creació de text.			
És capaç de crear un acompanyament rítmic amb percussió corporal utilitzant els quatre nivells corporals: peus, genolls, mans i dits.			
Sap adaptar la seua creació al ritme de la música. (prosòdia)			
És original a l'hora de la creació del text i també de la dramatització.			

	NO ACONSEGUIT	EN PROCÉS	ACONSEGUIT
Comparteix les seues idees i accepta, sense problema, les de la resta.			
Respecta el torn de participació dels companys i s'interessa pel treball de la resta.			
Participa de totes les activitats proposades, ja siguen de moviment com de creació de text.			
Sap adaptar la seua creació al ritme de la música. (prosòdia)			
És capaç de crear un acompanyament rítmic amb percussió corporal utilitzant els quatre nivells corporals: peus, genolls, mans i dits.			
És original a l'hora de la creació del text i també de la dramatització.			

	NO ACONSEGUIT	EN PROCÉS	ACONSEGUIT
Comparteix les seues idees i accepta, sense problema, les de la resta.			
Respecta el torn de participació dels companys i s'interessa pel treball de la resta.			
Participa de totes les activitats proposades, ja siguen de moviment com de creació de text.			
Sap adaptar la seua creació al ritme de la música. (prosòdia)			
És capaç de crear un acompanyament rítmic amb percussió corporal utilitzant els quatre nivells corporals: peus, genolls, mans i dits.			
És original a l'hora de la creació del text i també de la dramatització.			

	NO ACONSEGUIT	EN PROCÉS	ACONSEGUIT
Comparteix les seues idees i accepta, sense problema, les de la resta.			
Respecta el torn de participació dels companys i s'interessa pel treball de la resta.			
Participa de totes les activitats proposades, ja siguen de moviment com de creació de text.			
Sap adaptar la seua creació al ritme de la música. (prosòdia)			
És capaç de crear un acompanyament rítmic amb percussió corporal utilitzant els quatre nivells corporals: peus, genolls, mans i dits.			
És original a l'hora de la creació del text i també de la dramatització.			

	NO ACONSEGUIT	EN PROCÉS	ACONSEGUIT
Comparteix les seues idees i accepta, sense problema, les de la resta.			
Respecta el torn de participació dels companys i s'interessa pel treball de la resta.			
Participa de totes les activitats proposades, ja siguen de moviment com de creació de text.			
Sap adaptar la seua creació al ritme de la música. (prosòdia)			
És capaç de crear un acompanyament rítmic amb percussió corporal utilitzant els quatre nivells corporals: peus, genolls, mans i dits.			
És original a l'hora de la creació del text i també de la dramatització.			

	NO ACONSEGUIT	EN PROCÉS	ACONSEGUIT
Comparteix les seues idees i accepta, sense problema, les de la resta.			
Respecta el torn de participació dels companys i s'interessa pel treball de la resta.			
Participa de totes les activitats proposades, ja siguen de moviment com de creació de text.			
Sap adaptar la seua creació al ritme de la música. (prosòdia)			
És capaç de crear un acompanyament rítmic amb percussió corporal utilitzant els quatre nivells corporals: peus, genolls, mans i dits.			
És original a l'hora de la creació del text i també de la dramatització.			

	NO ACONSEGUIT	EN PROCÉS	ACONSEGUIT
Comparteix les seues idees i accepta, sense problema, les de la resta.			
Respecta el torn de participació dels companys i s'interessa pel treball de la resta.			
Participa de totes les activitats proposades, ja siguen de moviment com de creació de text.			
Sap adaptar la seua creació al ritme de la música. (prosòdia)			
És capaç de crear un acompanyament rítmic amb percussió corporal utilitzant els quatre nivells corporals: peus, genolls, mans i dits.			
És original a l'hora de la creació del text i també de la dramatització.			

	NO ACONSEGUIT	EN PROCÉS	ACONSEGUIT
Comparteix les seues idees i accepta, sense problema, les de la resta.			
Respecta el torn de participació dels companys i s'interessa pel treball de la resta.			
Participa de totes les activitats proposades, ja siguen de moviment com de creació de text.			
Sap adaptar la seua creació al ritme de la música. (prosòdia)			
És capaç de crear un acompanyament rítmic amb percussió corporal utilitzant els quatre nivells corporals: peus, genolls, mans i dits.			
És original a l'hora de la creació del text i també de la dramatització.			

	NO ACONSEGUIT	EN PROCÉS	ACONSEGUIT
Comparteix les seues idees i accepta, sense problema, les de la resta.			
Respecta el torn de participació dels companys i s'interessa pel treball de la resta.			
Participa de totes les activitats proposades, ja siguen de moviment com de creació de text.			
Sap adaptar la seua creació al ritme de la música. (prosòdia)			
És capaç de crear un acompanyament rítmic amb percussió corporal utilitzant els quatre nivells corporals: peus, genolls, mans i dits.			
És original a l'hora de la creació del text i també de la dramatització.			

	NO ACONSEGUIT	EN PROCÉS	ACONSEGUIT
Comparteix les seues idees i accepta, sense problema, les de la resta.			
Respecta el torn de participació dels companys i s'interessa pel treball de la resta.			
Participa de totes les activitats proposades, ja siguen de moviment com de creació de text.			
Sap adaptar la seua creació al ritme de la música. (prosòdia)			
És capaç de crear un acompanyament rítmic amb percussió corporal utilitzant els quatre nivells corporals: peus, genolls, mans i dits.			
És original a l'hora de la creació del text i també de la dramatització.			

8.1.2. Resultats 5éB

	NO ACONSEGUIT	EN PROCÉS	ACONSEGUIT
Comparteix les seues idees i accepta, sense problema, les de la resta.			
Respecta el torn de participació dels companys i s'interessa pel treball de la resta.			
Participa de totes les activitats proposades, ja siguen de moviment com de creació de text.			
Sap adaptar la seua creació al ritme de la música. (prosòdia)			
És capaç de crear un acompanyament rítmic amb percussió corporal utilitzant els quatre nivells corporals: peus, genolls, mans i dits.			
És original a l'hora de la creació del text i també de la dramatització.			

	NO ACONSEGUIT	EN PROCÉS	ACONSEGUIT
Comparteix les seues idees i accepta, sense problema, les de la resta.			
Respecta el torn de participació dels companys i s'interessa pel treball de la resta.			
Participa de totes les activitats proposades, ja siguen de moviment com de creació de text.			
Sap adaptar la seua creació al ritme de la música. (prosòdia)			
És capaç de crear un acompanyament rítmic amb percussió corporal utilitzant els quatre nivells corporals: peus, genolls, mans i dits.			
És original a l'hora de la creació del text i també de la dramatització.			

	NO ACONSEGUIT	EN PROCÉS	ACONSEGUIT
Comparteix les seues idees i accepta, sense problema, les de la resta.			
Respecta el torn de participació dels companys i s'interessa pel treball de la resta.			
Participa de totes les activitats proposades, ja siguen de moviment com de creació de text.			
Sap adaptar la seua creació al ritme de la música. (prosòdia)			
És capaç de crear un acompanyament rítmic amb percussió corporal utilitzant els quatre nivells corporals: peus, genolls, mans i dits.			
És original a l'hora de la creació del text i també de la dramatització.			

	NO ACONSEGUIT	EN PROCÉS	ACONSEGUIT
Comparteix les seues idees i accepta, sense problema, les de la resta.			
Respecta el torn de participació dels companys i s'interessa pel treball de la resta.			
Participa de totes les activitats proposades, ja siguen de moviment com de creació de text.			
Sap adaptar la seua creació al ritme de la música. (prosòdia)			
És capaç de crear un acompanyament rítmic amb percussió corporal utilitzant els quatre nivells corporals: peus, genolls, mans i dits.			
És original a l'hora de la creació del text i també de la dramatització.			

	NO ACONSEGUIT	EN PROCÉS	ACONSEGUIT
Comparteix les seues idees i accepta, sense problema, les de la resta.			
Respecta el torn de participació dels companys i s'interessa pel treball de la resta.			
Participa de totes les activitats proposades, ja siguen de moviment com de creació de text.			
Sap adaptar la seua creació al ritme de la música. (prosòdia)			
És capaç de crear un acompanyament rítmic amb percussió corporal utilitzant els quatre nivells corporals: peus, genolls, mans i dits.			
És original a l'hora de la creació del text i també de la dramatització.			

	NO ACONSEGUIT	EN PROCÉS	ACONSEGUIT
Comparteix les seues idees i accepta, sense problema, les de la resta.			
Respecta el torn de participació dels companys i s'interessa pel treball de la resta.			
Participa de totes les activitats proposades, ja siguen de moviment com de creació de text.			
Sap adaptar la seua creació al ritme de la música. (prosòdia)			
És capaç de crear un acompanyament rítmic amb percussió corporal utilitzant els quatre nivells corporals: peus, genolls, mans i dits.			
És original a l'hora de la creació del text i també de la dramatització.			

	NO ACONSEGUIT	EN PROCÉS	ACONSEGUIT
Comparteix les seues idees i accepta, sense problema, les de la resta.			
Respecta el torn de participació dels companys i s'interessa pel treball de la resta.			
Participa de totes les activitats proposades, ja siguen de moviment com de creació de text.			
Sap adaptar la seua creació al ritme de la música. (prosòdia)			
És capaç de crear un acompanyament rítmic amb percussió corporal utilitzant els quatre nivells corporals: peus, genolls, mans i dits.			
És original a l'hora de la creació del text i també de la dramatització.			

	NO ACONSEGUIT	EN PROCÉS	ACONSEGUIT
Comparteix les seues idees i accepta, sense problema, les de la resta.			
Respecta el torn de participació dels companys i s'interessa pel treball de la resta.			
Participa de totes les activitats proposades, ja siguen de moviment com de creació de text.			
Sap adaptar la seua creació al ritme de la música. (prosòdia)			
És capaç de crear un acompanyament rítmic amb percussió corporal utilitzant els quatre nivells corporals: peus, genolls, mans i dits.			
És original a l'hora de la creació del text i també de la dramatització.			

	NO ACONSEGUIT	EN PROCÉS	ACONSEGUIT
Comparteix les seues idees i accepta, sense problema, les de la resta.			
Respecta el torn de participació dels companys i s'interessa pel treball de la resta.			
Participa de totes les activitats proposades, ja siguen de moviment com de creació de text.			
Sap adaptar la seua creació al ritme de la música. (prosòdia)			
És capaç de crear un acompanyament rítmic amb percussió corporal utilitzant els quatre nivells corporals: peus, genolls, mans i dits.			
És original a l'hora de la creació del text i també de la dramatització.			

	NO ACONSEGUIT	EN PROCÉS	ACONSEGUIT
Comparteix les seues idees i accepta, sense problema, les de la resta.			
Respecta el torn de participació dels companys i s'interessa pel treball de la resta.			
Participa de totes les activitats proposades, ja siguen de moviment com de creació de text.			
Sap adaptar la seua creació al ritme de la música. (prosòdia)			
És capaç de crear un acompanyament rítmic amb percussió corporal utilitzant els quatre nivells corporals: peus, genolls, mans i dits.			
És original a l'hora de la creació del text i també de la dramatització.			

I a tu, què et fa feliç?

A mi em fa feliç estar en la família i fer videocridades en la meua millor amiga.

Lo que me fa feliç es estar sola.

Em fa feliç jugar en el camp amb els meus pares i amics.

Quedar amb els amics

A mi em fa feliç sacar bones notes en els exàmens

A mi me fa feliç ser feliç.

A mi me fa feliç ser estant amb la meua família

A mi me fa feliç jugar amb els meus amics

A mi me fa feliç els perretes i v i x o v

Em fa feliç els vídeos de si te rdes pierdes

A mi em fa feliç veure Harry Potter i jugar amb els meus amics i amigues

A mi em fa feliç estar amb la meua família, amb la meua millor amiga i agafar el meu newil.

! a tu, qui et fa feliç? ←

Em fa feliç, saber que existeix la llibertat

Em fa feliç, quedar amb els meus amics.

Em fa feliç estar amb els meus amics.

Em fa feliç fer feliços als demés.

Em fa feliç estar amb els meus amics.

Em fa feliç menjar i dormir.

Em fa feliç jugar a futbol y estar amb els animals i els amics.

Em fa feliç tenir molts amics.

Em fa feliç jugar a futbol amb els meus amics.

Em fa feliç mirar pelis.

Em fa feliç jugar amb una petita.

Em fa feliç, cantar en la meua casa.

= | a tu, qui et fa feliç? =

A mi hem fa feliç estar amb la meua família i amics.

A mi me fa feliç la diversió amb la meua família o amb els amics.

A mi me fa feliç la naturalesa.

A mi me fa feliç que la meua família siga feliç

A mi em fa feliç una bona passejada.

A mi em fa feliç escoltar la música de Anuel i Karol G.

A mi em fa feliç estar amb la meua família i amics i disfrutar dels bons moments.

A mi em fa feliç estar amb els meus companys i jugar al MINECRAFT.

A mi em fa feliç la meua religió perquè dona una esperança per als morts meua feliç jugar a futbol.

A mi em fa feliç Thomas el tren.

A mi em fa feliç els gossos, perquè són molt carinyosos.

1 a tu, què et fa feliç?

A mi em fa feliç viatjar
amb la meua família.

Men fa feliç les persones, els amics i la meua família.
A mi em fa feliç estar amb tots i totes, com: Família,
amics i amigues...

A mi em fa feliç escoltar la música i
la família (germana)

A mi em fa feliç jugar amb els amics al Fortnite per chistes.

A mi em fa feliç guanyar un partit de futbol amb el meu equip.

A mi hem fa feliç ballar amb les meues amigues.

A mi em fa feliç pensar que el dia de demà és festa.

A mi em fa feliç estar en família i també en
fa feliç la meua gesseta.

A mi me fa feliç que ma mare antiga contenta.

A mi em fa feliç jugar a basket.

8.3. Annex 3

Tu t'escolta este matí que este moment és
que és important.

Ara veiem a parlar de la felicitat és així que tots tenim
el cor.

La felicitat es llibertat.

Quedar en els amics: jugar
cantar, ballar.

T'ha quedat ben clar?

Hey! Escolta si no t'agraden els
animals donalt la volta

I si t'agraden quedat aci reint
sentint, vivint // amb mi.

Volem la llibertat
per defensar la igualtat,
si pots aconseguir-ho
tot serà felicitat

La felicitat esta dins ~~de tota la humanitat~~, has de
buscarla. ^{de} de tota la humanitat

I tu en que penses?

La nostra felicitat es que no ~~exis exist~~ exist exist
~~exiti exist~~ existisca la violència de gènere.

Podem jugar podem parlar podem
amar al parc a passejarlos, passejarlos,
a qui? Als gosos caninosos. x 2

A mi em fa feliç les persones els amics i la
família (sa, ja, ja) amix me hagraclavign
ambex, a mi no m'agrada l'escola
perque manen molts deures i
també m'agraden els estius perque

ESTROFA

Jo voldria estar menjant-me una
pizza en el sofà (Tra Tra)

I també voldria estar en
un spa.

Fent-me la manicura i pedicura,
després ~~agafar~~ ^{aparar amb} ~~l'expressió~~ ^{tracur}
~~y fins~~ al pinar. ★ 😊

Em fa feliç jugar a Formite amb
els amics els amics. Em fa feliç
la música i els amics. ~~Amix~~

Disney channel i els amics.

Yeah, yeah.

També la SKim Yangeek.

Ei, tu,
A nosaltres ens fa feliç
la família
i els amics perque
això, ens divertis

La amistat es
jugar amb els amics en el parc
divertirse i chillar
que això ens fa desestressar ar desestressar

8.4. Annex 4

A nosaltres ens fa felix
et rius perds amb els meus amics

A nosaltres ens fa felix
passar el temps amb els
amics, la família i els
animals en la natura.

Ens fa felix que arribi l'estiu
i anar a la piscina amb els
nostres amics.

A nosaltres ens fa felix de Ke bowling quan
anem mil tickets.

A nosaltres ens fa felix jugar amb els amics al parc.

A nosaltres ens fa feliç
provar noves coses en els
restaurants amb els amics.

- A nosaltres ens fa feliços jugar a Lo que sigue,
estar con la familia y

A nosaltres ens fa feliç menjar pizza a la
pizzeria turana

A nosaltres ens fa feliç quan arriben les vacances

A nosaltres ens fa feliç quan no hi ha examen

A NOSALTRES ENS FA FELIÇ:

Les vacances amb els familiars i els
amics.

A nosaltres ens fa feliç anar
al cinema amb ea familia
i els amics.

~~A nosaltres ens fa feliç estar amb
la familia i els amics.~~

A nosaltres ens fa feliç estar amb
la familia quan anem al
cinema i a la balneari.

8.5. Annex 5

LA VERTADERA FELICITAT

La felicitat són les persones, els amics i la família.
Viatjar amb ells, tindre el món als peus.
No ens agrada anar a classe perquè manen deures,
volem que siga estiu, volem sentir-nos vius.

Ei, atura't.
No mires a un costat, mira endavant,
tens la felicitat a un pam, pots agafar-la.
Ser lliure, pots viure.
No pergues la innocència, esclat de riure!

Volem estar menjant-nos una pizza en el sofà, tra tra.
Estirar les cames, veure Disney Channel,
ballar, cridar, saltar, jugar.

Mira, t'ho anem a dir ben clar:

Ei, atura't.
No mires a un costat, mira endavant,
tens la felicitat a un pam, pots agafar-la.
Ser lliure, pots viure.
No pergues la innocència, esclat de riure!

La felicitat és amistad, jugar amb els amics al parc.
Divertir-nos, cridar,
que això ens fa desestresar.

Ei, atura't.
No mires a un costat mira endavant,
tens la felicitat a un pam, pots agafar-la.
Ser lliure, pots viure.
No pergues la innocència, esclat de riure!

No pergues la innocència.
ESCLAT DE RIURE!

LA VERTADERA FELICITAT

Ei, tu! Escolta este rap, que aquest moment és important.
T'anem a parlar del que és la verdadera felicitat.

Ei, atura't.

No mires a un costat, mira endavant,
tens la felicitat a un pam, pots agafar-la.
Ser lliure, pots viure.
No pergues la innocència, esclat de riure!

La felicitat està dins teu, has de buscar-la.
És igualtat i llibertat.
Quedar en els amics, jugar, cantar, ballar.
T'ha quedat ben clar?

Ei, atura't.

No mires a un costat, mira endavant,
tens la felicitat a un pam, pots agafar-la.
Ser lliure, pots viure.
No pergues la innocència, esclat de riure!

Ei, escolta! Si no t'agraden els animals, dona't la volta.
I si t'agraden, queda't aci, sentint, vivint.
Amb mi!

Ei, atura't.

No mires a un costat mira endavant,
tens la felicitat a un pam, pots agafar-la.
Ser lliure, pots viure.
No pergues la innocència, esclat de riure!

No pergues la innocència.
ESCLAT DE RIURE!